

Draga braćo i sestre!

1. Isus je izvršio svoje obećanje: nakon muke i smrti, trećega je dana uskrsnuo od mrtvih i pojavio se pred svojim učenicima u slavnome tijelu svojem. I mi danas, okupljeni u ovoj katedrali, i združeni s milijunima kršćana diljem svijeta, slavimo ispunjenje toga najvažnijega obećanja u povijesti čovječanstva, slavimo jer smo otkupljeni.

U vremenu kada se obećanja na svim razinama tako olako daju i još lakše krše, kada je poljuljano povjerenje u ljude, institucije, pravednost..., čovjeku je potreban netko tko nikad nije razočarao, tko je u dijalogu s čovjekom uvijek vjerodostojan, netko na koga se čovjek uvijek može osloniti. A to je Bog. To je uvijek i samo Bog.

Njegova nas je vjerodostojnost danas sabrala. Bog je tu vjerodostojnost pred ljudima očitovao i potvrdio darom vlastitoga Sina, predana kao otkupninu za čovjekove grijehе. Božji Sin primao je poruge, udarce, poniženja; tekla je ovom zemljom sveta krv Sina Božjega – radi nas ljudi. Umro je – radi nas. Sišao je nad pakao – radi nas. Uskrsnuo je – radi nas. Taj se čin ljubavi Božje toliko protivi logici ovoga svijeta, da nikada nije i nikada neće izgubiti na svojoj novosti. Zato dolazak u crkvu, okupljanje oko Kristova oltara, slavljenje Uskrsa lijepo je i ugodno. Naime, uskrsnom se novošću pomlađuje čovjekov duh, iz te se novosti crpi životna snaga, od te se novosti, u konačnici, jedino istinski živi.

2. Danas nam je apostol Pavao u svojoj poslanici novost Isusova uskrsnuća približio slikom kvasca. Snažan je njegov poziv: »Očistite stari kvasac da budete novo tijesto« (1Kor 5, 7). Apostol pred kršćane stavlja radikalni zahtjev: ne samo očistiti kvasac *zloće i pakosti*, nego u potpunosti očistiti stari kvasac. Je li time želio poručiti da ništa što je staro nije više poželjno, ma kako se to staro besprijekornim činilo? Upravo to. Apostolov poziv možda bi se mogao i ovako preroći: Ni u čemu se ne može istinski napredovati ako se oslanja samo na staro, ako se ne uzme u obzir činjenica Isusova uskrsnuća, i vjere u njega. Čovjek koji robuje sebi, starim navikama teško ide naprijed. To je čovjek koji je zastao u duhovnom rastu.

Pogledajmo ovu predivnu katedralu: ona bi po sebi bila samo drevna građevina, veoma lijep umjetnički spomenik, muzejska zbirka, monumentalna grobnica znamenitih ljudi, da se u njoj svakodnevno ne slavi vječna novost Isusova uskrsnuća, Euharistija – spomen muke, smrti i uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista.

Probajmo provjeriti apostolov zahtjev i na primjeru vlastitog života. Nisu li nam se najljepše epizode u životu dogodile upravo kad smo živjeli s vjerom u uskrsloga Krista? Nisu li naši pothvati rodili većim plodom, kad smo svoje pouzdanje najprije stavili u Božje ruke, one iste koje su nam predale svojega Sina? Nismo li u najvećim životnim kušnjama – bolesti, neimaštini, smrti dragih ljudi – uspjeli pronaći smisao i snagu onda kad smo se oslonili na Boga, koji je svoga Sina žrtvovao da nas spasi? I kad se za kršćane kaže da su *kvasac društva*, to nužno podrazumijeva stalno pomlađivanje društvenog tkiva, pomlađivanje zajednica u našim sredinama, u prvom redu naših kršćanskih zajednica. To nužno znači unošenje u svijet, svjedočenje u svijetu, novosti vjere u Uskrsloga, i to u svakodnevnom životu.

3. Dragi vjernici, zadržimo se još na novosti koju je donijelo Isusovo uskrsnuće. U povijesti čovječanstva i svijeta nije bilo i neće biti veličanstvenije pobjede od one koju je izvojevao sam Krist. Pobijedio je zlo upravo ondje gdje je od zla trebao biti pobijeđen. Mislilo se, ubije li se Isusa, raspršit će se i svi koji su ga slijedili, izbrisat će se slika Boga

milosrdnoga Oca koji čovjeka bezuvjetno voli, koji se – kako lijepo kaže papa Franjo – nikada ne umara oproštati, a jedino smo mi ti koji se umaramo tražiti njegovo milosrđe. Bez slike Boga milosrdnog Oca ostala bi slika Boga koji kažnjava i koji bi služio kao sredstvo zastrašivanja – da bi se očuvao poredak.

I znamo, mučili su Isusa, prikovali ga za drvo, objesili ga na križ, na kojemu je izdahnuo. No trećega dana događa se otajstveni manevar Božji: Isus slavno ustaje iz groba, zlo je pobijeđeno, započinje novo doba u povijesti čovječanstva, rađa se Crkva kojoj je glava Krist – pobjednik. Isus Krist, njegov zemaljski život, njegovo slavno uskrsnuće i nebeska slava za vjernike je, od tada pa do vječnosti, postao novi istinski autoritet. Isus ne traži da ga se služi, nego on prvi posluhuje. On liječi, oprašta i tješi. I sam nam veli: »Dodite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti« (Mt 11, 28). Kristov autoritet je u službi Boga milosrdnog Oca. Pouzdanje vjernika u Kristov autoritet izazov je protivnicima vjere, a sam je Krist trajni znak osporavan u svijetu.

4. Draga braćo i sestre, u hrvatskom smo društvu u posljednje vrijeme svjedoci nekog gotovo programiranog razaranja društvenog tkiva. Dojam je da se vrlo polagano, ali sustavno, iz dana u dan oslabljuju službe koje su na korist zajednice i općeg dobra. Spomenimo samo: rastave li se supružnici, ruši se autoritet obitelji; podcijeni li se učitelje i odgojitelje, ruši se autoritet škole; postavi li se slabiće, nesposobne i neodgovorne za državnike, narušava se autoritet društvenog dobra i mira; slabi li se gospodarstvenike, ruši se autoritet gospodarske neovisnosti; izjednači li se agresora i žrtvu, branitelja i napadača, ruši se autoritet slobode... A može se možda i ovako gledati na taj proces: umanjili li se vrijednost obitelji, ruši se autoritet oca i majke; uvuče li se u školu ideologija globalizma, ruši se autoritet učitelja; umanjili li se važnost državne neovisnosti, ruši se autoritet državnika; obescijeni li se vrijednost slobode, ruši se autoritet onih koji su je izborili... Podvuče li se crta, imamo kao posljedice na jednoj strani čovjeka, samog, nezaštićenog, obespravljenog i napuštenog, a s druge strane pojavljuje se nešto skriveno, zakukuljeno, nedefinirano, a s velikim apetitom da iz pozadine vuče konce i upravlja. Širi se kultura odbacivanja i isključivanja, koju je na toliko mjesta prokazao papa Franjo. Sav taj proces nikako ne može biti Božje djelo, jer Bog s čovjekom nema skrivenih namjera, on je u svojoj namisli uvijek posve transparentan.

5. I danas smo u misnim čitanjima slušali o transparentnosti Božjega djelovanja, koje nužno počiva na Božjem autoritetu. Sveti Petar u Djelima apostolskim točno navodi autoritet na koji se poziva, autoritet samoga Isusa Krista, kojega on naviješta i po čijem nalogu propovijeda narodu. Skrivenih namjera nema. I apostol Ivan u Evanđelju poštuje Isusovu želju da Petar bude prvi među apostolima. To je vidljivo iz prizora koji se dogodio kod Isusova praznoga groba: Ivan stiže prvi, ali ne usudi se ući u grob. Čeka Petra. Da li zato što ga je strah ući, pa želi da Petar to prvi učini, ili zato što iz poštovanja prema prvaku Petru nije želio prvi na grob – manje je važno. Ivan poštuje Petrovu službu i autoritet. Uz Isusa je dakle sve jasno, sve je transparentno.

6. Danas, na Uskrs, dok kao vjernici stojimo pred praznim Isusovim grobom, kao da se čuju poruke: nije uskrsnuo, i dalje mrtav leži; vratite se u svoj nemir, kao da čovjeku nije potreban Spasitelj. Ne dopustimo da nam se zapriječi put do Spasitelja, Isusa živog i uskrsnulog. Poteškoću osjećamo svaki put kad s vjerničkoga stajališta, kad iz vizure općega dobra, zadremo u bilo koji problem koji pritišće čovjeka u našoj sredini. Nemojmo zatajiti naše kršćanske vrijednote koje mogu pomoći čovjeku i oplemeniti našu Domovinu.

Osjećamo, braćo i sestre, kako se usporedno radi na rušenju istinskih autoriteta promičući autoritet ničega, iza čeka ipak netko stoji, a Evanđelje nam, srećom, pomaže vidjeti

osnovnu razliku između pravih autoriteta i onih lažnih, koji su pritajene metode kadri zaodjenuti u ruho demokracije. Pravi autoritet iza sebe uvijek ostavlja velebno djelo, pa je tako nakon Isusova uskrsnuća na zemlji ostala vrlo konkretna Crkva. Lažni autoritet širi iluziju, a iza sebe uvijek ostavlja ništavilo. U želji da ga se pod svaku cijenu voli i prihvati, da ga se smatra spasiteljem čovjekove egzistencije, neće prezati ni pred čim. Pravi autoritet poštivat će čovjekovu slobodu, njegovati njegovu neovisnost i samostalnost, a lažni će tako postaviti stvari da čovjeka primora na ovisnost o njemu.

Dragi vjernici, svetkovina Uskrsa hrabri nas u svakidašnjem životu, oslobađa nas pesimizma te nam otvara putove življenje vjere. »Življena vjera otvara srce Božjoj milosti koja oslobađa od pesimizma. U tim smo okolnostima pozvani biti živi izvori vode na koje će drugi dolaziti piti. Pokatkad se to pretvori u težak križ, ali se upravo iz križa, iz svoga probodenog boka Gospodin predao nama kao izvor vode žive. Ne dopustimo da nam se ukrade nada!« – kaže papa Franjo (EG, 86).

7. Hvala Bogu, imamo u povijesti našega naroda uzorâ, nade i pouzdanih autoritetâ u čiji se zagovor možemo pouzdati i koji nam svojim životnim svjedočanstvima svetosti mogu biti pravi orijentiri u današnjim prilikama života. Danas, baš na Uskrs, svijetli nam primjer blaženog Alojzija Stepinca u čijem se životu sažima čitav uskrsni poučak. On, koji je sada zagledan u slavu uskrsloga Krista, u punini doživljava blizinu Onoga u koga se cijeloga života uzdao. Blaženog Alojzija jedna je diktatura, nizom perfidnih radnji, željela ukloniti, misleći da će se nakon njegova odlaska iz zemlje, ili sa zemlje, razbježati i vjerničko stado. No unatoč silnim ponižavanjima zadržao je u potpunosti svoj integritet ponizna sluge. Papa Franjo nas je na ovogodišnju Cvjetnicu poučio da »ne postoji poniznost bez ponižavanja«, a blaženi Alojzije u našem je narodu upravo simbol ponižena, ponizna sluge, koji se upravo po tome što se dao oplijeniti, izgradio u svetački lik. Zato će i njegovo proglašenje svetim, koje s nestrpljenjem i s pouzdanjem iščekujemo, biti kruna ne samo njegova autoriteta u našim očima, nego i pokazatelj ispravnosti puta kojim je ova Crkva išla, i kojim njezini vjernici žele koračati, na dobrobit hrvatskoga naroda i svih ljudi dobre volje.

8. Draga braćo i sestre, dok kao Crkva danas uranjamo u radost Kraljice neba zbog Isusova uskrsnuća, i dok nas u svim našim tjeskobama vodi nepresušno vrelo Božanskoga milosrđa, i sigurnost da je Uskrsli s nama u sve dane do svršetka svijeta, svima vama, i svima vašima od srca želim sretan i blagoslovljen Uskrs!